

- 3) Onko edellä mainittuja asetuksia tulkittava siten, että maataloustuottajalla, jonka tila sijaitsee yhteisön alueella, mutta joka tulevaisuudessa (tuen käyttämisen jälkeen) aikoo lopettaa toimintansa, ei ole oikeutta tukeen?
- 4) Miten edellä mainitussa kahdessa asetuksessa olevaa käsitettä "oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä" on tulkittava?
- 5) Kuuluuko käsitteeseen oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä myös se oikeudellinen asema, jota sovelletaan maataloustuottajaan (ryhmään) tämän mahdollisesti lopettaessa toimintansa? Unkarin oikeuden mukaan erilaisilla mahdollisilla lopettamistavoilla (maksukyvyttömyys-, konkurssi- ja selvitystilamenettelyt) on erilainen oikeudellinen asema.
- 6) Voidaanko yhtäältä (yhteisön) yhtenäisen pinta-alatuen saantiedellytyksistä ja toisaalta kansallisen täydentävän tuen saantiedellytyksistä säätää erikseen ja toisistaan täysin riippumatta? Millainen yhteys on (voi olla) näitä kahdentyyppisiä tukia koskevien periaatteiden, järjestelmien ja tavoitteiden välillä?
- 7) Voidaanko kansallinen täydentävä tuki jättää myöntämättä ryhmälle (tai henkilölle), joka täyttää yhteisön yhtenäisen pinta-alatuen saantiedellytykset?
- 8) Kuuluuko myös kansallinen täydentävä tuki neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 1 artiklan perusteella tämän asetuksen soveltamisalaan, kun otetaan huomioon, että EMOTR:n vain osittain rahoittama tuki rahoitetaan ymmärrettävästi muilta osin kansallisella täydentävällä tuella?
- 9) Onko maataloustuottajalla, jonka laillisesti ja tosiasiallisesti hoitama tila sijaitsee yhteisön alueella, oikeus kansalliseen täydentävään tukeen?
- 10) Onko kansallisella lainsäädännöllä, jossa säädetään yritysten erilaisista lopettamistavoista, merkitystä yhteisön tuen (ja siihen liittyvän kansallisen tuen) kannalta katsoen?
- 11) Voidaanko yhteisen maatalouspolitiikan toimintaa säänteleviä yhteisön ja kansallisia sääntöjä tulkita siten, että niillä on luotava monitahoinen, yhtenäisesti tulkittava ja samoin periaattein ja edellytyksin toimiva oikeudellinen järjestelmä?
- 12) Onko neuvoston asetuksen N:o 3508/92 1 artiklan 4 kohdan ja neuvoston asetuksen N:o 1259/1999 10 artiklan a

kohdan soveltamisalaa tulkittava siten, ettei tuen myöntämisen kannalta merkitystä ole sillä, että maataloustuottaja aikoo tulevaisuudessa kokonaan lopettaa toimintansa, tai tätä lopettamista koskevalla oikeudellisella asemalla?

(¹) Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmukaisuudesta hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27.11.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92 (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1).

(²) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1259/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 4.3.2010 — Frisdranken Industrie Winters BV v. Red Bull GmbH

(Asia C-119/10)

(2010/C 134/35)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Frisdranken Industrie Winters BV

Vastapuoli: Red Bull GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) a) Onko merkillä [muun muassa Bullfighter, Pittbull, Red Horn, josta tuli myöhemmin Long Horn, ja Live Wire -merkeillä] varustettujen päällysten pelkkää "täyttöä" pidettävä kyseisen merkin käyttönä elinkeinotoiminnassa tavaramerkkidirektiivin (¹) 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla silloinkin, kun tässä täytössä on kyseessä palvelun tarjoaminen toiselle tämän toisen toimeksiannosta tämän toimeksiantajan tavaroiden erottamiseksi?

b) Onko kysymykseen 1 a annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, onko kyse 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vai b alakohdassa tarkoitetusta loukkauksesta?

- 2) Mikäli kysymykseen 1 a vastataan myöntävästi, voidaanko merkin käyttö silloin myös kieltää Benelux-maissa tavaramerkkidirektiivin 5 artiklan nojalla, jos merkillä varustetut tavarat on tarkoitettu yksinomaan vientiin maihin, jotka ovat a) Benelux-alueen tai b) Euroopan unionin ulkopuolella, eivätkä ne ole Benelux-alueella tai Euroopan unionissa yleisön havaittavissa, paitsi yrityksessä, jossa täyttö on suoritettu?
- 3) Mikäli kysymykseen 2 (a tai b) vastataan myöntävästi, mitä kriteeriä on käytettävä vastattaessa siihen kysymykseen, onko kyse tavaramerkkiloukkauksesta: onko kriteerinä silloin Benelux-maiden ja Euroopan unionin (tavanomaisesti valistuneella ja kohtuullisen tarkkaavaisella ja huolellisella keskiverto) kuluttajalla oleva mielikuva — joka voidaan tällöin tietyissä olosuhteissa määrittää vain fiktiivisesti tai abstraktisti — vai onko käytettävä toista kriteeriä, esimerkiksi sen maan, johon tavarat viedään, kuluttajilla olevaa mielikuvaa?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1).

Kanne 5.3.2010 — Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-121/10)

(2010/C 134/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci, L- Flynn, A. Stobiecka-Kuik ja K. Walkerová)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaativuudet

— Unkarin tasavallan viranomaisten suunnitelmasta myöntää valtiontukea maatalousmaan hankkimiseksi 1 päivän tammi-kuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana 22.12.2009 tehty neuvoston päätös 2009/1017/EU (¹) on kumottava

— Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kun neuvosto teki riidanalaisen päätöksen, se kumosi komission päätöksen, joka perustui vuoden 2007 maatalouden suuntaviivojen 196 kohdassa tarkoitettuun ehdotukseen aiheellisista toimenpiteistä ja Unkarin tämän ehdotuksen varauksettomaan hyväksyntään ja jonka mukaan Unkarin oli lakkautettava kaksi olemassa olevaa tukijärjestelmää maatalousmaan hankkimiseksi 31.12.2009 mennessä. Poikkeuksellisten olosuhteiden varjolla neuvosto itse asiassa salli Unkarin pysyttää kyseiset järjestelmät vuoden 2007 maatalouden suuntaviivojen voimassaolon päättämiseen 31.12.2013 saakka. Komission mukaan neuvoston mainitsemat olosuhteet päätöksensä perustelemiseksi eivät selvästikään ole sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, että niillä oikeutettaisiin tehty päätös, eikä niissä oteta lainkaan huomioon komission päätöstä kyseisistä järjestelmistä.

Kumoamiskanteensa tueksi komissio esittää seuraavat neljä perustetta:

- a) Se katsoo ensinnäkin, että neuvostolla ei ollut toimivaltaa toimia SEUT 108 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla, koska sen hyväksymä tuki oli olemassa oleva tuki, jonka Unkari oli sitoutunut poistamaan vuoden 2009 loppuun mennessä, kun se hyväksyi komission sille ehdottamat aiheelliset toimenpiteet.
- b) Neuvosto syyllistyi toiseksi komission mukaan harkintavaltaansa väärinkäyttöön ja pyrki kumoamaan komission päätöksen, joka koski tukitoimenpiteitä, jotka Unkarilla oli oikeus pysyttää vuoden 2009 loppuun saakka mutta ei sen jälkeen, sallimalla sen, että kyseiset toimenpiteet voitiin pitää voimassa vuoteen 2013 saakka.
- c) Komissio väittää kolmanneksi, että riidanalainen päätös tehtiin lojaalin yhteistyön periaatteen, jota sovelletaan jäsenvaltioihin ja niin ikään toimielinten välillä, vastaisesti. Päätöksellään neuvosto vapautti Unkarin tämän yhteistyövelvollisuudesta komission kanssa niiden aiheellisten toimenpiteiden osalta, jotka tämä jäsenvaltio oli hyväksynyt ja jotka koskivat olemassa olevaa tukea maatalousmaan hankkimiseksi, SEUT 108 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yhteistyön puitteissa.
- d) Viimeisellä kanneperusteellaan komissio väittää, että neuvosto syyllistyi ilmeiseen arviointivirheeseen, koska se katsoi, että olemassa olleet poikkeukselliset olosuhteet oikeuttivat hyväksytyn toimenpiteen toteuttamisen.

(¹) EUVL L 348, s. 55